

LO GERONÉS

SETMANARI PORTA-VEU DEL "CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA,"

PREUS DE SUSCRIPCIO

Gerona 1 pesseta trimestre
Fora ... 1'25 id. id.
Extranger... 1'50 id. id.
Un número, 10 céntims

Administració y Redacció

SABATERIA-VELLA 2 1.er

ANUNCIS Y COMUNICATS

Preus convencionals

De tots los llibres, folletos, etc., que 's remetn á la Redacció, se 'n donará compte en lo Setmanari.

Any 1.er

Dissapte, 1.er de Dezembre de 1894.

BIBLIOTECA PUBLICA
GIRONA

Núm. 35.

SECCIÓ GENERAL

SOBRE

assumpto dels porta-escopetas

EXCM. SR. MARQUÉS DE MONISTROL,
EXCM. SR. MARQUÉS DE CAMPS,
SR. D. ANTONI RÓCA,
SR. D. FRANCISCO XAVIER DE FRANCH,

Honorables Vocals de la Comissió Organitzadora del Sometent Catalá:

Nombrats Vs. pera constituhir la Ponencia que deu servir de base á la Comissió Organitzadora del Sometent era discutir y resoldre sobre l' assumpto dels porta-escopetas, tenim á bé endressárlshi las següents explicacions:

1.ª La Comissió del Sometent de Santa Coloma que iniciá la idea de fabricar porta-escopetas catalans pera sos individus y n' oferí posteriorment als seus companys de tot lo Principat, no pretengué ab tal resolució desobeir lo manaments ni preceptes de la Comissió Organitzadora que havia acordat y patrocinat la repartició de las faixas astellanas sobre bandera espanyola. Si adoptá tal actitud ou perque la considerá correcta, per haver entés, com en-én avuy encára, que las insignias forasteras no eran per lita Autoritat imposadas als Sometents, sino tan sols recomanadas, tolerancia que aplaudirem de tot cor sense reserves de cap mena. No hi ha, donchs, en nostra actitud cap falta de disciplina.

2.ª Tampoch volgué aquesta Comissió ferir per cap estil la susceptibilitat de la Direcció del Cos, puig ferem constar en l' únich document oficial que donguérem á lum, com enteniam deverse atribuhir la única culpa del error comés á la pura rutina que á tanta gent fa resar en castellá, discursar en castellá, escriure en castellá y fins saludarse en castellá. No atribuhirem, donchs, malicia al vot de cap dels individus de la Comissió Organitzadora, ni otenguérem á ningú d' ells ab la suposició de que conscientment volgués intentar la descaracterisació del Sometent Catalá, que creyém tots prou estiman, y ho mostraran, ab la present, una vegada més. Consti, donchs, que la Comissió no podia sentir molestas son amor propi per la nostra actitud respectuosa y serena.

3.ª Al fer la declaració de que 'ns proposavam usar los porta-escopetas catalans, encara que no fossin sellats oficialment per la Superioritat, no intentárem per res d' lluhir ni mimvar las atribucions d' aquesta; ni tan sols podíam pensarhi, desde 'l moment que 'ns autorisa á ferho 'l caràcter essencial de la institució, ó sia la carencia d' uniformitat pera 'ls que la componen, caràcter ab molt seny y bon criteri reconegut implícitament per la mateixa Comissió al declarar potestatiu de cada h' us del porta-escopetas que tenia acordat.

Y 4.ª L' únich móvil que 'ns impulsá á fer apareixer y divulgar los porta-escopetas catalans, fou nostre arrelat amor pátri que no pogué veure impassible com se desnaturalisava la catalana Institució ab llureyas forasteras qual esperit podia infiltrarse desde 'l pit al cor del Sometent.

Fetas aquestas importants aclaracions, permetin, honorables senyors, que 'ls hi preguém serenitat y madurés de juhi en la fórmula de sa Ponencia. Sab aquesta Comissió que s' ha intentat desviar la qüestió de son camí natural, pretenentse fundar sobre rebeldías imaginarias una solució als desitjs del poble catalá.

Res fora més injust. Los principis son inmutables; las personas son tranzitorias. Si 'ls principis son justos, reconeixis sa virtualitat; si las personas son culpables, cayga sobre ellas lo corresponent cástich. En una paraula: si 'ls iniciadors dels porta-escopetas catalans hem ofés á la Comissió Organitzadora, ferint sa dignitat al desatendre son criteri, dictinse severas disposicions en contra nostre, bó rinse nostres noms del honrós registre de la Institució; pero aquesta, la immaculada, la noble, la gloriosa repre-

sentant del valor de Catalunya, ¿perqué deu ser també condepnada á la dura pena de desnaturalisació?

No, no pot cabre en vostés, honorables senyors, tan gran arbitrariedad, Acusin en bon hora y fins condepnin, si ho creuen convenient, la nostra conducta, potser ben censurable; més no la fassin solidaria ab la integritat del Sometent, que puja molt per sobre de nostras exiguas personalitats.

Presentada aixís la qüestió, atenent á son doble aspecte, y tractantla en cada un per separat, ja sabém nosaltres que res pot temer del seu patriotisme la causa de Catalunya. Indubtable es pera tothom que la uniformitat de las insignias forasteras, lograda per la imposició, fora la uniformitat de la mort, la uniformitat d' aquells sometents de Gerona, que 's prestaren darrerament á fer de Carnestoltas en la inauguració del monument als héroes del 1809, ab barretina y faixa castellana darrera las companyias de tropa, posats de quatre en quatre, y al pas, pera excitar las riallas y burlas d' un públich que no sapigué pas veure en ells als successors del immortal siti.

Tant per tant, avans d' aquesta uniformitat de comparsa teatral, val més que cada h' vagi per ell. Pera conservar la pau de casa y fer cara als enemichs de la terra no necessitáren may insignias nostres avis. Y avuy ¿pera qué las necessitem? ¿pera anarlas á lluhir en las revistas? ¿ó pera donar al poble espectacles tan llastimosos com lo de Gerona?

Duas solucions, honorables senyors, apareixen ben claras pera satisfer l' esperit de justicia. O suprimir de socarrrel la oficialitat de tota mena de contrassenyas, que desdiuhen del caràcter lliure del Sometent; ó afirmar la co-oficialitat de las faixas catalanas y castellanas, com á medi de tranzacció entre l' acort de la Comissió Organitzadora y 'l criteri del poble catalá. La primera fora sens dupte la millor; pero ja 'ns acontentém ab la segona, que cap y á la fi respón á la idea de la varietat dintre la unitat.

D' aquesta última solució, la més práctica en lo cas present, res de nou hem de dirne, per quant ja la defensárem en document endressat á la Comissió Organitzadora ab letxa 6 de Setembre passat, demanant ab ella solzament: *passa port pera 'l nostre patriotisme, autorisació pera seguir devots en nostre culte á la terra catalana, la regina de nostres amors y de nostras esperansas; pera que may puga dirse que la Direcció del Sometent catalá ha rebuljat la llengua y l' esperit de Catalunya en cap de sas manifestacions, denegat l' honor del sagell oficial á las faixas catalanas desviadas pel Sometent.*

Vegin, donchs, honorables senyors, com es nostre esperit conciliador y armónich. Demaném, sí, la diversitat al exterior, sobre 'ls pits dels individus del Sometent; més ha d' ésser pera garantir la unió de sos cors ab lo llas de benefactora tolerancia respecte la forma d' expressar cada h' son sentiment d' amor á la pátria. ¿No es preferible aixó á la uniformitat aparent de tota imposició que provoca divisions en las conciencias y odis en los cors?

Prou hem dit ja pera defensar la aspiració dels sometents catalans en l' assumpto dels porta-escopetas. Ara vostés, honorables senyors, vostés que representan las tradicions de la antigua noblesa catalana y de nostra honrada ciutadania, vostés que per lley d' herencia han d' haver recullit de sos ilustres ascendents aquellas proverbiales virtuts y ferm patriotisme que feren en altres temps gran á Catalunya, no desmenteixin nostras lligítimas esperansas.

S' ha dit molt que 'ls representants de la vella noblesa catalana, enlluhernats pels vicis del centralisme, s' han olvidat ja de la altura de sos pergamins pera entregarse al menyspreu de las lleys, de la llengua y dels interessos de llur país; com s' ha dit també que nostra ciutadania, ofegada per la cega ambició de benestar material y d' esperit mercantilista, no vacila en sacrificar la dignitat y llibertat de la terra á llus personals egoismes. May havém asentit nosaltres á tan pessimistas judicis; y creyém que avuy se mostrará prou ab la decissió d' eixa molt ilustre

Ponencia, en la qual hi tenim tota nostra confiança, com la guardém també pera tota la Comissió Organitzadora en pes, de qual acort no cal duptarne si 'ls forasters que sobre ella poden influir tenen la delicadesa d' abstenir son vot en assumpto tan purament de familia catalana.

Y tan descansats estém respecte al esperit justicier del dictámen de la Ponencia, fins en cas desfavorable, que 'ns atrevim á esperar dels respetables senyors que la componen sa autorisació pera publicarlo sencer, després d' aprobat, com á penyora de la escrupulosa rectitut y patriotisme dels dictaminadors.

Pera acabar, honorables senyors, consti una declaració final. S' ha dit per persona autorizada que en lo sí de la Comissió Organitzadora hi regna un temperament tal de bon criteri catalá que á haverse de resoldre avuy día la qüestió en primer acort, se votaria á favor de las faixas catalanas; fentse actualment difícil no més per la por al ridícul d' una rectificació, y per l' escrupol de que 's puga considerar aquesta com fruyt imposat de la nostra actitud.

Donchs bé: á ser cert lo que se 'ns diu, consti que may ha estat vergonyosa pera cap entitat ni particular la rectificació dels errors comesos, que indica ben al revés altas dots de valor moral en los que tenen la abnegació de declarar la veritat allá hont es. Y per nostra part ho reconeixém tant aixís que 'ns prestém á la retractació més complerta de tot quant hagi ofés á la Comissió Organitzadora ab tal que ella no rebuti de son sí la llengua y esperit dels porta-escopetas catalans, en los quins hi está representat l' agre de la terra.

Deu los guardi molts anys.

COMISSIÓ DEL SOMETENT DE STA. COLOMA DE CERVELLÓ.
18 Novembre de 1894.

(De La Renaixensa.)

L' ENSENYANSA

de la Doctrina Cristiana á Catalunya

(Continuació.)

La lligislació eclesiástica que forma el cos del Dret Canónich y la Colecció de Concilis, tant ecuménichs com nacionals, está plena de disposicions y decrets sobre la manera com s' ha d' ensenyar lo Catecisme, perque posa atenció d' una manera especial á que la llar doméstica y 'l llenguatge que sota son sostre 's parla, merescan la preferencia als qui parlan del cel, á n' aquells que avans tenen d' ésser, com habitants d' aquesta terra, bons fills per que han d' ésser bons ciutadans, y com á tals bons súbdits. D' entré lo molt que á má 'ns vé y que no referim pera no allargar aquest escrit més del degut y perque ha d' ocuparnos ab alguna estensió lo que 's relaciona ab nostra amada Catalunya, recordarem que 'ls Pares d' un Concili Provincial Mexicá celebrat l' any 1585, disposaren que immediatament los Bisbes procurassen traduhir lo Catecisme á n' aquella llengua dels indis que fos la més general en ses respectives diócessis. (1) Lo qual no es altre cosa que la execució de la que disposá lo Concili Tridentí, quin text nos permetém reproduhir aquí, ja per ésser continuació de lo que desde 'ls temps apostólichs venfa practicant la Iglesia, en cumpliment d' un deber qu' enclou consequencies trascendentals que més no ho poden ésser, ja perque confirma ab força sapientíssima, lo que venim dient en lo cumpliment d' una tasca que s' ha confiat més á nostre bona voluntat que á nostre aptitut, ja perque en aquestes santes disposicions s' inspiraren los Prelats de nostre regió y compongueren lo que 'ns atrevirém á anomenar Dret Canónich Catalá sobre la ensenyansa del Catecisme. Diu axí lo Concili en la sessió XXIV, capítol 7.º De reformatione: «Pera que 'l poble fidel s' acosti á rebre 'ls sacraments ab més reverencia y devoció de l' ánima, ordena lo Sant Sínodo á tots los Bisbes que, no solament quan per si mateixos se disposin á administrarlos al poble, espliquin avans la sua virtut y 'l modo com s' han de re-

(1) Concili tercer mexicá, imprés á Barcelona, en 1870, p. 26.

bre, sino que lo mateix cuydin se fassi prudentment y pia-
dosa per tots los Párrocos, fins en la llengua del poble si
es necessari y pot ferse fàcilment, ajustantse pera cada
Sacrament á lo que lo Sant Sínodo prescriurá en lo Cate-
cisme; lo quin los Bisbs cuydarán sia fidelment traduhit
en llengua vulgar y esposat pels Párrocos i tot lo poble;
y ademés esplizat en la mateixa llengua del poble tots los
diumenges y dies festius durant la celebració de les Misses
majors ó dels divins oficis, per medi de plátiques sagrades
y saludables consells; y, posposades les qüestions inútils,
s' estudiarán en gravatlo en los cors de tots y felshi con-
xer la lley de Deu » (1)

Lo Concili Provincial de Tarragona celebrat en 1592,
en lo títol de *La Trinitat y Fè Católica* disposá en forma
de manament, que 'ls prelats procurassen se compongués,
en llengua catalana, un Catecisme, per varons doctes y
prudents y gelosos del bé espiritual de les ànimes. En lo
Sínodo de Tarragona de 1599, tit. X, *del ofici de Párro-
co*, Constitució IX, pera remeyar lo dany qu' anava pre-
nent proporcions alarmants, se maná lo que segueix: «Com
existesca y s' observi en los llechs, principalment en los
rústichs, molta ignorancia y (lo que es pitjor) ignorin lo
que s' ha de creure y lo que s' ha de saber, fins lo que es
absolutament indispensable pera la necessaria salvació, y
al Rector ó curat aspècti ensenyar y mostrar al poble que
té encomanat lo que s' ha de saber y practicar pera conse-
guir la salut eterna; establím y á tots los Curats de la nos-
tra Diócesis sots pena de deú lliures manám, que tots los
Diumenges y dies festius en les Misses majors espliquin á
sos Parroquians, en la llengua del poble, l' Evangeli del
dia, los deu manaments del Decalech, lo Parc nostre, l'
Ave Maria y lo Símbol dels Apóstols y los hi esposin los
articles de fé en aquells continguts; y sots igual pena cuy-
din després de dinar, ó en altre hora còmoda, de ensenyar
é instruhir á sos feligresos, principalment als noys y noyes,
en llengua materna, en la Doctrina Cristiana y 'ls rudi-
ments de la fé, esplicantloshi cuydadosamente la virtut y
eficacia dels Sacraments y donantloshi altres consells pera
sa salvació.» En la Constitució III *Pera que la fé Católica*,
se mana als Párrocos y demés sacerdots que *tenen cura d'
ànimes*, que ensenyin la doctrina en llengua vulgar y ma-
terna servintse pera aquest objecte d' algun dels Catecis-
mes que estavan escrits en catalá, y en la Constitució IV
se mana que 's prediqui en llengua vulgar y materna, y á
n' aquesta mateixa Constitució fa referencia la II del Con-
cili Provincial de Tarragona celebrat l' any 1727. Ja en lo
Concili de 1635-1636 se publicá la compresa en lo títol de
Constitució sobre que 's prediqui en llengua catalana, en la
quina se prohibeix pred'car en altre llengua que no sia la
del pays: en la Constitució IV, *Ha arribat á conexement
nostre* se disposa que 'ls sermons se fassin en nostra llen-
gua vulgar y materna y 'l Concili Provincial de 1727 pro-
mulgá la Constitució II que comensa, *Com tots los fidels
christians*, en la quina se mana que la Doctrina Cristiana
sia ensenyada als noys clarament y ab paraules acomoda-
des á la comprensió dels oyents.

(Continuará.)

NOTES REGIONALISTES

Diu un diari de Pamploma: «Hem tingut l' honor de
celebrar una conferencia ab lo digne Vice-president de la
Diputació, D. Ramón Ezeverri, y degudament autorisats
podém dir, que la Comissió, composta dels Diputats Se-
nyors Arraiza y Elorz, que, com saben nostres lectors,
aná á Madrid á gestionar prop de Govern lo cobro dels
suministres de guerra, tractá *exclusivament* aquest as-
sumpto, sense tocar per res la qüestió foral.»

Ademés no ha minvat tampoch gens l' esperit patrió-
tich del nabarro, que están decidits á no permetre que
per res ni per ningú se 'ls prengue lo que de dret los per-
teneix. Així se pot veure en les següents ratlles del ma-
teix diari: «Empró si, com esperám, la lley especial, dis-
cutida y aprobada en Corts ab tot y la protesta de Naba-
rra, ve á igualarnos á les demés provincies, saltant per
damunt de nostres imprescriptibles drets y anulant lo
pacte del 41, no es fàcil preveure lo que succehirá, y
menys si 's pretén imposar ens per la força.»

«Lo que no creyém aventurat afirmar es que, succe-
hesca lo que succehesca, los nabarro daré un guapés pro-
ves de lo que som quan se tracta de defensar lo que des-
prés de Deu, apreciám més que la propia vida.»

«No ho oblide lo govern de S. M.»

Escrihuen á un diari de París desde Blaj (Transylva-
nia). Los periódichs anuncien que l' Emperador Francis-
co Joseph ha confirmat lo nombrament de Monsenyor
Victor Mihaly de Apsa com á Archebisbe y metropolità
rumá pera la Transylvania.

Ja es sabut que 'ls qüefes de les dues Iglesias ruma-
nes de la Hungria y la Transylvania desempenyen un
important paper en los assumptos de llurs nacionals; per
quina rahó les eleccions dels bisbes y metropolitans ru-
mans constituhexen un verdader succés polítich.

(1) Concilium Tridentinum, etc. BARCINONÆ. MDCLXXI.

En la darrera elecció pera metropolità de Transylva-
nia, los húngars s' empenyaren en que fos nombrat l' in-
dicat per ells; més se n' ha enduyt la victoria la solidari-
tat dels Rumans. Los periódichs rumans se donen, ab ra-
hó, la enhorabona per lo nombrament de Monsenyor Mi-
haly, puig es, ademés d' un bon patriota, un gran erudit:
es doctor en filosofia y en Teologia, parla y escriu les
llengües principals de Europa, y passa per un arqueò-
lech de mérit.»

Parla *La France d' Oc*. «Lo President de la Escola Pa-
risenca del Felibrige, que es lo jove y fervent patriota
regionalista En Frederich Amouretti, ha enyat al Presi-
dent del Conçell de *arrondissement* d' Arles, aquesta co-
mueació:—Ab verdadera satisfacció la Escola Parisenca
del Felibrige ha sabut, per los periódichs del *Mitgdie*, la
decisió del Conçell de *arrondissement* d' Arlés pertocant
á la admissió del provençal en les escoles. Cap de les as-
semblies elegides per lo poble de Provença havia fins ara
prés un acort tant patriótic. Cregán, senyor President,
que la pàtria comuna, tot nostre herimós pays de França,
ne traurá ventatges no més petites que nostra pàtria pro-
vençal. Justament per açó mateix que podrán expressarse
més purament en sa llengua nadiua, nostres compatrio-
tes de les poblacions y dels pagesius del *Mitgdie*, usaran
un francés més pur y més natural. Y les dues llengües
nacionals hi guanyarán. «Un home que sab dues llengües
val per dos homes» deya en Voltaire. Nostre poble val-
drá dos pobles, puig sabrá be 'l provençal y 'l francés.»
«Nosaltres esperám que un exemple tan noble serà se-
guít per los altres cossos elegits del *Mitgdie*. Més al Con-
sell d' Arles pertocarà l' honor d' haver entrat lo primer
en aquesta via.»—La Escola Parisenca del Felibrige, en
sa darrera sessió general, m' ha encarregat de transme-
tre, per la vostre mediació, ses felicitacions més entus-
siastes al Conçell que presidí...»

En una carta de Brusselas, s' hi llegeix: «Lo jurament
prestat en llengua flandesa per un gros número de dipu-
tats de la Dreta ha fet somriure á alguns diputats de les
provincies walones, y un d' aquets, Celestí Demblon, so-
cialista de Liege, no s' ha pogut reprimir un moviment
de disgust. «Jo feré 'l jurament en llengua walona, ha
dit.» Pero agó no ho ha pas fet; ha pronunciat en francés
la fórmula tradicional. Son colega del partit obrer, Luis
Bertrand, redactor del *Peuple*, diputat de Soignies, ha-
via anat á traureri del cap, recordantli que 'ls Flandesos
usen de son dret; que aquest dret, inscrit en la Constitu-
ció (article 23), no ha sigut may despreciat per lo partit
obrer, més que may ara interessat á menar respecte á les
susceptibilitats flandésistes, trobantse en vigílies d' orga-
nizar una propaganda socialista en les comarques fland-
eses.»

De Berlín dihuen: «Lo restabliment per lo gran ducat
de Bade (Alemanya) de legacions á Stuttgart y á Munich
ha cansat dolenta impresió á Berlín, ahon s' hi veu una
manifestació del particularisme.»
(Extretes de *La Veu de Catalunya*.)

CRÓNICA

EXTRANJER

La victoria continúa afavorint als exércits Japonesos.
Aquestos s' han possessionat darreament de Port-Arthur
després de dos dies de foch, entrant á la població per as-
salt y apoderantse dels barcos de guerra xinos que s' hi
havian refugiat, dels arsenals y de molta artilleria, ar-
mes y municions de guerra. Se proponen atacar, segons
noticies de Yokohama, á New-Chwang y Wei-Hai-Wei y
dirigirse després sobre Pekin, axó si avans no 's fá la pau
com sembla desitjan los Xinos.

Després de repetits terratremols qu' han fet moltes
víctimes y cansat moltes pèrdues á Sicilia y á Calabria,
lo mont Etna ha comensat á llensar foch ab gran violen-
cia. També per qüestió d' impostos han ocorregut á dife-
rents punts d' Italia esbalots populars, quina gravetat se
deduheix de la miseria que descobren en lo pays.

A Rússia, passats los sumptuosos funerals que s' han
fet al difunt emperador Alexandre, s' ha suspés per un
dia lo dol nacional ab motiu del casament del nou Czar
Nicolau II ab la princesa Alicia de Hesse. Aquest ha apro-
fitat la ocasió pera donar una amplia amnistia y perdo-
nar deutes y contribucions, ab lo que de segur se gua-
nyará les simpaties del poble, que 'n les presents circums-
tancias ha mostrat estar identificant, en sa immensa majo-
ria, ab llurs soberans. Son molt significatives les aten-
cions extraordinaries que, tant per rahó dels sobredits fu-
nerals, com del casament del Czar, s' han tingut per la
familia imperial de Rússia ab los enviats de França, aten-
cions qu' Alemanya ha hagut de veure ab mals ulls y que
justifican que la política de intelligencia y bona amistat
entre Rússia y França no mudará ab lo cambi d' Empe-
rador. Tampoch pot satisf'ar gens ni mica á la triple alian-
sa l' aproximació que s' inicia entre Inglaterra y Rússia,
deguda probablement als assumptos de l' Assia Oriental,
demostrada pel fet sens precedent d' haver convidat la
Reina Victoria al personal de la embaxada russa á Lon-
dres pera l' diner de gala ab que se va celebrar en lo pa-
lau de Windsor lo matrimoni del Czar, y que fa suposar á
algún periódich que s' ha arribat entre abdues grans na-
cions á un acort definitiu sobre lo que 'ls correspon fer en
la guerra xino-japonesa.

Han mort últimament lo celebrat pianista rus Rubins-
tein, lo sabi historiador francés Victor Duruy y la muller
del ex-canciller del imperi germánich lo Comte de Bis-
mark.

ESpanya

Les nostres Cambres continúan lo debat polítich y n'

inician de nous, y ab axó sembla que creuben
missió perfectament. Per lo demés, abandonan
del poder executiu ses facultats, dexantlo arbitrar
á son gust la reforma de l' aranzel, que altre
nifica la autorisació que aquest demana y que
concedirán, y saltan fins per sobre de son reglamen-
les conveniencies pera privar la obstrucció que
comensat á fer los republicans zorrillistes exigint
sessions se celebrin ab presència de nombre
diputats y que les votacions se fassin per la
aquestos. Es realment xocant qu' aquí á Espanya
es Corporacions se 'ls hi exigexi majoria
funcionar y se tinguin per nulos los acorts que
no obtenen majoria, y que quan se tracta de
rals de la nació, en que sian de tanta trascendencia
los pressupòsits y altres que poden afectar los
y les butxaques dels espanyols, se passi per
y votin un parell de dotzenes de llegisladors.

De les reformes de Cubas després de lo mo-
enrahonat, estém com estávam. No sabem més
s' está pactant una transacció y que 'l die que s'
bat la fórmula lo Sr. Abarzuza ja 'ns ho farà á sa-
tretant lo Sr. Maura ja 's contentará ab que 's
esperit de les qu' havia proposat. Nos sembla que
tomistes cubans tindran de passar per 'l
dels liberals espanyols; molta llibertat, molta an-
mo,ta descentralisació en lo paper; pero, en la
si fá no fá com ara, lo que 'l Govern y 'l Capítol
de l' illa manin, y prou.

En cambi lo cel s' ha aclarit pel costat del
conservadors. La majoria en pes ha aprovat la
Sr. Bushell y tutti contenti. Si 'l Sr. Bushell tenia
la acta, ¿perqué se 'l ha fet esperar tant? y si no
¿perqué se li dona? Res, ja compreném que axó
crúpols de polítics de campanar, y per altre par-
neral gnó son diputats per ventura los qui 'l gov-
que aquest los fassi votar pels electors ó pels
resu'ta poca diferencia lo mateix: de tots modes
ment, los hem de pendre com á representants de

Lo Sr. Bisbe de Salamanca ha anunciat en
una campanya contra les reformes de la segü-
nyansa, ab quin motiu lo ministre de Foment Sr.
ver ha tingut una ensopegada que pot costar-li
declarat, no més, que 'l govern no pot admetre
Instituts oficials s' ensenyi religió y moral, pero
establiments hi concorran estudiants que no son
no esser católics. De segur que quan vingni
'n desdirá.

NOTICIES

Oficials.

Gazeta del 27 de Novembre.—R. O. del Mini-
Gracia y Justicia datada 'l 26 del mateix mes,
que les penes de mort s'executin dintre les presons
lloch que 'l Tribunal senyali quan no ni hi hagi
d' adequat, y prohibint comunicarse ab lo reo á
no sie el President del Tribunal sentenciador, lo
general d' establiments penals, los notaris crida-
cir ses funcions, los Capellans, lo Quefe del Estu-
los Germans de torn en l' exercici de ses funcions
ses, lo Metje de la presó y les persones quina
sia absolutament necessaria y haja demanat lora
tos ab permis escrit del President del Tribunal,
nant á les avans dites persones constituïdes en
s' abstingan de comunicar á ningú de fora, av-
prés de l' execució, cap noticia relacionada ab lo

—Ajuntament.—(Sessió de segona convoca-
die 28 de Novembre.)—Presidida per l' Alcalde y
sistencia de deu regidors, se comensá llegintse la
la antecedent que fou aprobada y firmada.

S' aprobaren varis comptes de conformitat al
de les comissions y se donaren dos permisos d' ob-
Se llegí una comunicació dirigida al Síndic
procurador de l' Ajuntament Sr. Corominas fentli
s' ha obert lo segon periodo de proba en lo plei
Corporació ab los duenyos de la fàbrica *La Auro*
manant fondos.

Se dictá fallo exceptuant del servey militar a
seph Grosset y Martí, de conformitat al parer del
en l' expedient d' excepció sobrevinguda del Inter

L' Alcalde doná conexement d' haverse ingre-
l' Arrendatari los recárrechs sobre cédules corre-
al Municipi, y, preguntat quin era son import
nyor Garriga, respongué 798'83 pessetes.

Lo Sr. Garriga demaná se tornassen á posar
qués del portal de la Barca que l' Onyar se 'n va
tar darrerament. Respongué l' Alcalde que aixó

Y l' Sr. Salvat demaná se llegís la moció que
sentada. Respongué l' Alcalde que la tenia la
Central pera dictaminar y que segons sia lo dicta-
'n donará conexement al Ajuntament ó al Jutjat.
nyor Salvat observá qu' anant dirigida al Ajunt-
quest era lo que havia de resoldre y no ningú
testant l' Arca'de que com en ella se dubta de la
de la administració pot entendrehi 'l Jutjat. Lo Sr.
de la Comissió Central, digué qu' aquesta no havia
minat, perque haventse reunit solament tres de
que la componan y no haventhi acort entre ells,
via pogut dictaminar per falta de majoria.

Lo nostre consoci D. Joseph Dalmau y Carles
gut proposat per Claustre de Catedràtics, del
provincial pera desempenyar en dit establiment
classe de Caligrafia.

—Lo dissapte prop passat s' estrená ab molt
Barcelona lo nou drama trágich del celebrat
entusiasta catalanista D. Angel Guimerá, títol
Rosa. Lo mateix die s' estrená també dita obra á
traduhida pel eminent literat D. Joseph Echegarai,
teninthi igualment un éxit brillant. Los crítics
'n ocupan elogian principalment l' acte primer y
del tercer; senyalant en lo segon y comensament
cer algunes deficiencias. Per la nostre part donem
mich y company de causa la més coral enhora

—Quan varem llegir en lo *Batllet Oficial*, l'
Arrendatari de cédules personals, anunciant lo
les mateixes en tots los districtes de la provincia,
rem suposar tot seguit que la Administració ha-
bat tots los padrons dels pobles y que tenia la de-
ció presa de desestimar, ab un pretext ó altre,

recursos de nul·tat que s'havien presentat. D'altre modo no s'hauria explicat que l'Arrendatari anunciés la cobrança, sense cap reserva ni excepció: quan ho va fer, seguritat tindria de que tots los padrons serien aprobats. Y efectivament, als uns, quan son particulars, se 'ls desestima 'l recurs per qualsevol detall de forma y als altres, quan son Ajuntaments y no s'troba res més ahont agafarse, se 'ls desestima negantlosi personalitat, per més que sia evident que 'n tenen de conformitat a lo previnut per l'article 26 del Reglament provisional pera 'l procediment económic administratiu de 15 d'Abril de 1890, qu'admet les reclamacions colectives quan se fassin *ó formulin per Corporacions* y quan tingan per objecte, *tota classe de fets d'interés públic*.

Axó comproba lo que ja insinuarem en lo número anterior y es la parcialitat de l'Administració a favor de l'Arrendatari de les cédules y la inutilitat d'esperarne cap resolució profitosa pels contribuyents.

Aquestos, donchs, no tenen altre recurs que 'l de demanar justícia al Ministre y ferho 'ls interessa tant més, quan los padrons d'aquest any fets per l'Arrendatari de la manera que li ha donat la gana y naturalment ab totes les ventajetes de la seva part, seran, de prevaldre, los que servirán legalment de pauta pera tots los anys successius y ferán que l'Arrendatari se pugui fer fort ab ells contra les reclamacions que d'aquí endevant pugan fer los contribuyents. Recordis solament la disposició que prevé que l'agent del Arrendatari pot omplir les fulles declaratories *prenent per basa 'l padró últim*, pera ferse càrrech de les conseqüencies que porta l'aprobació dels padrons d'aquest any.

Per lo que aspecta als Ajuntaments, estém segurs de que utilitzarán tots los recursos que la llei los dona pera impedir les arbitrarietats de l'Arrendatari y venir en ajuda dels drets desconeguts de sos representats, y bó seria que aquells qu'acreditan encare los recàrrechs de l'any passat, que son molts, exigissen del Arrendatari la seva liquidació y pago; més á més, quan está á punt d'acabarse lo período d'ampliació del pressupósit del referit any. Si en aquest punt l'Administració no 'ls ajuda ó no 'ls hi fá justícia: ¿ab quin dret procedirá contra 'ls pobles que no fassin efectiu lo que dehen a la Hisenda? ¿Quin concepte té de la Hisenda pública? ¿Es que aquesta á Espanya no ha de servir pera res més que pera lievvar á tort y á dret la pell del contribuyent?

—Llegim en *«La Veu del Monserrat»*, setmanari de Vich, lo que segueix: «Han rebut una atenta esquila d'una caracterisada persona d'aquesta comarca en que 'ns diu lo següent:—Estant á punt d'inaugurarse una secció del ferro-carril de Gerona á Olot, que deu passar per Amer, poble que pera unirlo á Vich no s'haurían de construir més que sis ó set hores de camí de ferro, valdria la pena de meditar lo pensament d'aquesta unió que 'ns comunicaria ab tanta facilitat ab Olot y Gerona. Deu tenir-se en compte que aquesta via vorejaria en alguna estensió l'Ter, lo qual portaria indubtablement la construcció de novas fábricas.—Realment es una idea digna de meditació y 'ns compliavém en ferla pública.»

Per desgràcia, la inauguració del troc de ferro-carril de Gerona á Amer no está tant próxima com seria de desitjar y com han fet creure al setmanari vigatà les notícies publicades en algún periódich d'aquesta ciutat. Pero sien los que s' vulguin los entrebanchs ab que s'topi l'Empresa de dita via, aquesta tart ó aviat haurá d'esser una realitat, ja que no poden quedar abandonats los molts treballs fets, ni perduts los molts capitals que s'hi han gastat. Considerém, donchs, la construcció d'un ramal de Amer ó de La Sella, á Vich com molt convenient y pera Gerona molt profitós puig 'l uniria directament ab tota la part alta de la provincia y ab la comarca de Vich, y contribuiria á desenrollar y aprofitar les riqueses naturals y la forsa del Ter, desde Roda al Pasteral. Per la nostre part, nos alegrariém molt de que 'l pensament se madurás y s'posás en pràctica y desitjám, sia ajudat per tots los que puguin contribuir á sa realització.

—Dimecres á tres quarts d'onze de la nit se calá foch á una casa del carrer de les Hortes de Banyoles, ahont vivia un matrimoni ab un nen. Marit y muller moriren ofegats pel fum, haventse salvat afortunadament lo nen. La desgracia ha causat á la vila de Banyoles pensa impressió.

—Segons un telegrama de Madrid que ha publicat lo *Diario de Gerona*, lo Sr. Pastells, qu'anava en tercer puesto de la terna, formada per la Junta provincial d'Instrucció pública, ha sigut nomenat per la Direcció general, Secretari d'aquesta. La mateixa Junta en la última de les sessions que ha celebrat, ha acordat fer públic que 'l local ahont celebrará les sessions ordinaries en los dies y hores senyalats, será la Sala que li té destinada la Diputació provincial en lo pis superior del edifici qu'ocupa aquesta Corporació; al objeche de que les persones que vulguin presenciarles, usant del dret que les disposicions vigents les hi donen, sápiguen ahont tenen d'anar.

—Nos escrihuen d'Olot que s'está preparant en dita vila la celebració d'una vetllada necrológica, dedicada á la memoria del malaguanyat Vayreda, que 's probable tingui lloch lo die 9 d'aquest mes.

—Per sobres de material compost, n'hem hagut de dexar part pera 'l vinent número.

VARIETATS

Necessitat de la reorganización gremial

Conferéncia dita en lo Círcol Mercantil de Santiago, la nit del 21 d'Octubre últim, per D. Alfred Brañas.

Senyors:

Aplauso-sincer y felicitació cordial mereix la digna é ilustrada Junta Directiva del Círcol Mercantil per lo bon acort que ha tingut inaugurant aquesta classe de vetllades, les quines venen á omplir un vuyt que temps há se feya sentir en aquesta Ciutat que viu y se nutreix principalment ab los fruits de la intel·ligencia que son com 'l aliment substancial de l'esperit del home.

Aquí, ahont tenim una gloriosa Universitat, il·lustre per tants conceptes, á la qui m'honro de pertanyer com

l'últim y més humil de sos membres; aquí, ahont existeixen tants centres d'instrucció que suplexen y completan les ensenyances universitarias; aquí, ahont contém ab societats y corporacions que promohuen y difundexen l'instrucció popular; era lamentable que passessin los mesos y 'ls anys y sobre tot los llargues vetllades hivernals, sense que hi hagués ahont esbargir y esplayar l'esperit encadenant ab l'expansió y el recreo licit l'amor á la ciencia y á la instrucció en sas més útils manifestacions.

Animat de tant axecats propósitos, va dirigir-se'm lo Círcol Mercantil demanantme que iniciés aquestes vetllades que tant brillants y positius resultats havían de donarli, y encare que vaig oposar al insistent prech la rahó poderosa de que lo prologar ayals vetllades corresponia á homes de ciencia, á economistes, á mestres, á publicistes y literats de quins la Ciutat de Santiago s'envaneix y de quins ab tanta justicia se mostra orgullosa, res vaig poder conseguir, porque fundava l'èxit de sos projectes en que los entusiasmes de un jove y l'amor á aquestes lluytes de la intel·ligencia, valdrían més en aquest cas que la respectabilitat y sabiduría del primer conferenciant.

Axó últim ha tingut en compte, res més, la Directiva, al elegirme á mi pera inaugurar aquestas conferencies, que si hagués sigut suposada la major ilustració, jo no hauria acceptat un puesto d'honor que correspon á altres sabis pensadors, á quins espero que la Societat inviti, no solament pera honra d'ella mateixa, sinó pera honra de la vella Compostela, que molt guanyará ab aquestes sessions y especialment los socis del Círcol, á quins les moltes ocupacions industrials y mercantils no consenten dedicarse al estudi de les ciencias, ni al conexement é investigació de 'ls més trascendentals problemes de la vida social que están avuy sobre la taula, y son de palpitant actualitat. (Molt bé).

Aquest lloch ocupo aquesta nit per dos rahons: la primera perquè los il·lustrats Senyors de la Junta Directiva esperan que la meua paraula convenci als socis de la necessitat de donar impuls al Círcol, de convertirlo en centre de recreo é instrucció al mateix temps, allunyantlos á tots d'altres distraccions y d'altres llochs ahont tant nobles propósitos no s'persegüen exclusivament, y la segona rahó, porque fassi una crida á les ilustracions de Santiago pera que desfilin per aquesta honrosa cátedra popular y douguin bella mostra de sa eloqüencia y de sos fondos conexements. Heus aquí explicat lo motiu de ma presencia en aquest lloch distingit, que de justicia correspondria ab preferéncia á mestres més sabis y á oradors de més alta volada.

Acceptat ab gust lo compromís, debía escullir un tema que, ademés de estar ab harmonía ab los meus estúdis y aficions, respongués al caràcter especial de aquest Círcol, tema de caràcter económic y de actualitat que despertés particular interés á un auditori de tan variades tendéncies y que tingués algún fi pràctich, ja que en aquestes conferencies, purament familiars, no hem de concretarnos á meras especulacions doctrinals y abstractes, sinó esposar los medis de millorar nostre condició moral, política y social, segons la qüestió de que 's tracti.

Ja sabén, senyors, com he redactat lo tema: *Necessitat de la reorganización gremial*. Si vos fixéu en sa redacció notarén que conté, ab una fórmula complexa, varies parts diferentes, pero subordinades unes ab altres. En efecte: discorrer sobre l'assumpto de reorganisar una institució económic, val tant com afirmar que aquesta existeix en una época ó en varies époques de la historia, y és necessari explicar lo que ha sigut en son origen, en son desenrollu y en ses formes essencials y les causes que produhien sa extinció. Heus aquí la primera part del tema, que per sa gran extensió, sa extraordinaria importància, no pot esser tractada sino lleugerament y com á preparació necessaria pera explicar la qüestió proposada.

Estingida la institució de que parlam, degué apareixer un estat social y económic diferent, que es necessari estudiar, pera distingir los temps en que tal institució dominava y aquells en que se 'l hi declará la guerra y van professarse principis oposats á n'ella. Aquesta es la segona part del tema.

Més si les noves doctrines no conseguexen lo fi que 's proposan, si la societat desitja mudar les formes socials y polítiques modernes, si lo régimen contrari á les antigues institucions es més perjudicial que beneficiós, convé buscar les causes que exigexen una reorganización d'aquelles institucions, y urgeix exposar los rahons que están probant d'un modo que no admet dubte la necessitat immediata de retornar al descuydat y menysprehuat sistema, que s'acomoda al progrés y á les necessitats actuals.

De modo que en aquesta nit dech tractar successivament: 1.er Del origen y caràcter dels *Gremis ó Corporacions obreres*; 2.^{on}. De sa desaparició y del estat económic que va venir; 3.er De la necessitat de reorganisar los *Gremis* pera restablir l'ordre económic, fundament perturbat en nostres dies, y resoldrer la qüestió social y los trascendentals problemes que á n'ella se referexen.

Ciar está que després de demostrada la necessitat de la reorganización gremial, resulta un nou tema, no menys vast, grave é important que el de aquesta nit, es á saber: ¿quins sistemes se coneixen pera establir novament lo ré-

gimen corporatiu ó gremial? ¿Quin es lo més apropiat á la civilización present y á la época en que vivim? Y, després d'aquesta esposició teórica, ¿cóm podria lo Círcol Mercantil de Santiago portar á la pràctica la organización gremial en aquesta població, segons les lluminoses doctrines dels grans mestres de la sociología y de la política contemporánea, y encara obehint á les altíssimes indicacions de S. S. Lleó XIII que es partidari també d'un ensaig prompte y ben meditat de reorganización gremial?

Pero aquest segon tema no pot tractarse en aquesta sessió; ni jo tindria forses ni dalé pera enrahonar tota la nit, ni vosaltres la suficient paciència per escoltarme. En altre ocasió podrém potser reanudar aquesta conferencia y esclarir lo nou tema, que podrá esserne com la segona part.

(Continuará.)

Secció Literaria.

Confraternitat

Lo vent que ndola—passant la serra,
la tramontana—del Ampurdá,
la mastralada—y las llevantinas
auras lleugereras—de vora mar;
tot son ayres de la pátria,
son germans.

Lo blat de xexa—que creix nodrintse
en la Cerdanya—y 'l Pirinéu,
las garbas rossas—de la Segarra
y las espigas—del plá d'Urgell;
tots són blats de bona sava
y bona arrel.

L'aucell que canta—bellas tonadas
y 'l que s'anyora—cantant gentil;
y 'l que reñla—sobre la molsa
del Ter ó 'l Segre—y 'l Francoí;
es sempre 'l mateix que alegre
fá son niu.

Los pins que arrelan—en las roçadas
y las alzinas—del vell Montseny,
los sapsats rourcs—que 'l llamp no vincia
y las palmeras—y 'ls tarongers;
tots son arbres, que tots traughen
bons esplets.

Las cansons dolsas—que alegres cantan
las bonas mares—vora el bressol,
las envellidas—cansons de gesta
y las follías—de l'antigor;
tot son cansons catalanas
cants d'amor.

Las violetas—las margaridas
y la ginesta—y 'l romani,
la sajolida—lliris y rosas,
la farigola—y 'ls lessamins;
tot son flors de nostra terra,
flors gentils.

Lo fill de Ileyda—y 'l de Gerona
y 'l que va náixer—vora 'l Besós,
y 'l que á la sombra—de las murallas
de Tarragona—guayta á Salou;
tots son fills de Catalunya,
germans tots!

ARTUR MASRIERA Y COLOMER.

Secció Religiosa.

SANTS DE LA SETMANA.

Dissapte, 1.—S. Eloy b. y cf. y sta, Natalia mr.—*Se tancan les velacions.*

Diumenge, 2.—*I de Advent.* Stas. Bibiana, Adria y Aurelia mrs. y Elisa monja cartuxa.—(I. B.)

Dilluns, 3.—S. Francisco Xavier, cf. y santa Magina, mr.

Dimars, 4.—S. Pere Crisol, y sta. Bárbara vg. mr.

Dimecres, 5.—S. Sabas ab. y sta. Crispina mr.

Quart crexent á les 12 h. 2 minuts de la tarde, en Piscis.—Nívols.

Dijous, 6.—S. Nicolau de Bari, arq. de Mira.—*Dejuni.*

Divendres, 7.—S. Ambrós; b. y dr.—*Dejuni.*

QUARANTA HORES.

Avuy se troban en l'iglesia del Mercadal.

Demá comensarán en l'iglesia de la Merçé.

Secció Comercial.

Mercat de Gerona del die 24 de Novembre.

Especies.	Mesures.	Pessetes.
Blat.	QUARTERA DE 80 LITRS.	13
Mestay.		11
Ordí.		8
Segol.		19
Civada.		7
Besses.		12'50
Mill.		13'50
Pañis.		14'50
Blat de moro.		11'50
Fajol.		00
Llobins.		8'50
Fabes.		12
Fabó.		13
Fassols.		25'00
Monjetes.		23
Ous.	Dotzena.	1'50

OBRA NOVA

DELIBERACIONS

DE LA

Primera Assamblea General de Delegats

DE LA

UNIÓ CATALANISTA

CELEBRADA A MANRESA EN LO MES DE MARÇ 1892.

Aquesta obra, que conté la llista de Delegats de la Assamblea, discursos que en ells s'hi pronunciaren y llegiren, y las Bases definitivament aprobadas para la **Constitució regional catalana**, se ven al preu de **dos pessetes** en la llibreria de Don Joseph Franquet, carrer de l'Argenteria, Gerona.

LA NEOTAFIA

En aquest gran establiment s'hi troba a totes horas un assortit complet de baguls folrats, de totes mides, des de l'infim preu de cinch pessetas en amunt. S'envian a domicili. Dirigirse a **LA NEOTAFIA**, Cort-Real.—18.—GERONA.

ESTABLIMENT

TERÁPICH-SULFURÓS

dirigit per los Doctors

D. JOSEPH PUIGCARBÓ

Y

D. AGUSTÍ BASSOLS Y PRIM.

Caspe, 7 (junt al Teatre de Novetats). Teléfono, 301

BARCELONA.

Aquest establiment, provehit de tots los avensos moderns, y també de perfeccionades calefacció y ventilació per medi del vapor, está destinat á:

Hidroterapia

Duxes comuns y sulfuroses de totes classes (anémies, nervosis, gastralgies, reumatisme, neurastenia, etc.)

Balneoterapia

Banyos comuns, sulfurosos, medicinals.—Banyos russos.—Bany turch.

Neumoterapia

Ayre comprimit y rarefet, oxigeno, nítrógeno, atmosfères creosotades y altres.—(Bronquitis, catarros crónichs, tisis incipient, asma, etc.)

Sulfoterapia

Que consta de:

- Aygues sulfuroses pera beguda, semblants á les de la Puda, Archena, Betelú, Bagneres de Luchón, etc. (Herpes, enfermetats secretes, limfatisme, escrófula, etc.)
- Pulvérisacions sulfuroses (Angina é irritacions herpètiques del canyó, fatiginitis, bronquitis, etc.)
- Báus ó inhalació (Bronquitis, asma, tós herpes, etc.)
- Vaporari ó inhalació difusa (Bronquitis, catarros crónichs, coqueluche, etc.)

Aquestes aygues—dites Aygues sulfuroses de Barcelona—se usan ab éxit crexent en los molts casos en quins está indicat lo tractament sulfurós. També se despatxan embotellades.

Massoterapia

local y general (girades, torçedures, fractures, reumatisme, etc.)

Electroterapia.

Consulta de malalties cróniques y nervioses, per lo Director DR. PUIGCARBÓ, de les 11 del matí á la 1 de tarde y de 5 á 7 de la tarde.

Consulta de malalties de l'aparat respiratori, per lo Director de la secció neumoterápica, DR. BASSOLS Y PRIM, de 10 á 12 del matí y de 6 á 7 de la tarde.

Establiment de Don Pere Prunell

S'hi trobará un gran assortit de camisas, corbatas, colls y punys, sedas y llanas y demás articles de novetat pera vestits de senyora.

PREUS LIMITADISSIMS

Voltas de la Rambla, cantonada al carrer de Besadó, 26, Gerona

Máxim Fernandez

PERRUQUER DE S. M.

Aygua Minóxima vegetal pera tenyir lo cabell. No té rival en lo mon, perquè á més de sos efectes maravellosos, no taca ni perjudica la pell en lo més mínim.

Aquest assombrós y sorprendent específich, se ven en dita perruqueria,

24, RAMBLA DE LA LLIBERTAT, 24

GERONA

Grans rebaixas al engrós.

També s'hi troba en venda en dit establiment la

Tintura americana instantánea

JOAN GRIVÈ

Progrés (carrer Nou) 10, Gerona

Aparatos d' il-luminació per gas y petroli.

Serveys complerts de cuyna. Cereria.

Instalacions de para-llamps, campanetas eléctricas y teléfonos, á preus limitadissims.

EDICIÓ DE PROPAGANDA

DEL COMPENDI DE LA

DOCTRINA CATALANISTA

PREMIAT EN LO CONCURS REGIONALISTA

DEL "CENTRE CATALA," de Sabadell

Aprobat per la Junta Permanent de la UNIÓ CATALANISTA

Tirada 100.000 exemplars

Forma un opúscul de 32 planes en octau, d' esmerada impresió sobre paper satinat y ab cuberta de color.

PREU: 15 céntims.

Les demandes al engrós al Secretari del «Centre Catala» de Sabadell.

MEDICAMENTS ACREDITATS

RECOMENATS PER LA CIENCIA MÉDICA

Xarop d' Hipofosfít GIMBERNAT

Lo mellor dels tònichs reconstituyents coneguts, desperta la gana, cura l'anèmia, clorosis (colors tristos), malalties medulars, histerisme, insomni; d' efectes sorprendents en les convalescencies: Ampolla 10 rals.

Ví restaurador GIMBERNAT

Probes repetides fetes per distingits facultatius han demostrat qu' era lo «Restaurador» per excelencia, pera combatre l'escrofulisme (tumors frets) raquitisme, caries dels ossos, linfatisme, tisis, debilitats hereditaries ó adquirides, vellesa prematura y totes les malalties quina causa sia la debilitat ó falta de nutrició.

Té un gust agradable, de manera que en comptes de repugnar al malalt, aquest lo pren ab gust. Ampolla 12 rals.

Ví de nou de kola GIMBERNAT

Considerat com aliment poderós d' economia, regulador del cor, estímulant de les funcions digestives y despertador de tot organisme empobrit: Préu 8 rals.

Se venen al engrós

Farmacia del autor Conde del Asalto, 14.—BARCELONA.

Al detall en totes les farmacies.

SUCURSAL JUNCOSA

Plaza de la Constitució, número 13

GERONA.

Casa especial en xocolates, cafés, sucres y thés.

Banch Vitalici de Catalunya

Comp.^a general de segurs sobre la vida establerta á Barcelona

CAPITAL SOCIAL

10.000.000 DE PESSETES

Capitals suscrits fins al 31 Dezembre 1893	87.949.791'93
Actiu en idem..	15.337.928'87
Sinistres pagats fins á idem..	3.282.316'69
Reserves ó fondos de segur á idem..	4.178.675'62

Les principals classes de segur son:

Vida entera.—Capital pagador á la mort del assegurat ó a la seva doua, fills ó qualsevol altre persona designada anteriorment.

Miata.—Capital pagador al assegurat si viu lo dia fixat; ó, immediatament d' ocórrer sa seva mort, á la persona designada per ell mateix.

Terme fixo.—Capital pagador en lo dia fixat sia al assegurat ó als seus hereus. En cas de mort del assegurat s' acaba lo pago de les primes.

Aquestos segurs **50** per **100** dels beneficis de participacion en un **100** de la Companyia.

SEGURS DE CAPITAL APLASSAT

SEGURS TEMPORALS.—SEGURS DE SOBREVIVENCIA

SEGURS MIXTOS Á CAPITAL DOBLAT

Rentes Vitalicies.

Delegat General á n' aquesta Provincia:

Joseph Coderch y Bacó, advocat.—GERONA

Establiment y taller

DE

PAU CASSÀ

PINTOR Y EMPAPERADOR

Magnífichs mostruaris de papers pera decorar habitacions desde 25 céntims á 30 pessetas la pessa.

Cromos, motlluras, trasparents y cuadros

Novetat, bon gust y economia

Gerona.—Baixada del Pont de pedra, 14

ACADEMIA DE TALL

y de confecció pera senyoretas, ab lo método més fácil á tots los coneguts y ab Real Privilegi, dirigida per l' autora de dit método

D.ª Carme Miró de Grau

Ab una sola lliçó se poden tallar tota classe de pretes interiors y exteriors.

Classees de 11 á 12 y de 3 á 7.

RAMBLA DE LA LLIBERTAT, 13, PRINCIPAL.

ESTABLIMENT

DE

Don Francisco Sabater

SOMBRERERIA

S'han rebut las últimas novetats per la próxima temporada; los preus sumament económicos.

CAMISERIA.—SASTRERIA PER NOYS

Especialitat en trajos pera col-legials

3, Rambla d' Alvarez, 3

FILL DE FRANCISCO VILARDELL Y COMP.

SALT

MOLÍ FARINER

SISTEMAS AUSTRO-HUNGAR Y DE MOLAS

Tant per l' un com per l' altre sistema fan las molts á preus sumament módichs

SABATERIA

DE

JOSEPH M.ª VENTÓS

Calsat pera senyors, senyoras y nens. Especialitat pera l' que s' encarregui expressament.